

«Punapea Renate jääbki minu mällu noore tüdrukuna.»

Kultusfilmis «Siin me oleme» mänginud Renate Karhu lahkus hiljuti meie seast

• JAANUS KULLI
jaanus.kulli@ohtuleht.ee

«Renate jääbki mulle elu lõpuni meelde ja silme ette noore punapeana, nagu ta filmis oli,» meenutab Mart Nõmmemeest mänginud Väino Puura. «Renate oli nagu liblikas-punapea.»

«Ma ju ütlen talle filmi lõpus, et tule sinagi mulle, tule nagu hädapärastki. Aga tegelikult läksime me kumbki oma teed. Nii nagu filmis, jäi Renate minu jaoks nooreks ka elus,» ütleb Puura. Ometi töötasid nad koos sama katuse all Estonia teatris, kus Väino Puura on ooperi- ja operetisolist, Renate Karhu laulis aga teatrikooris. «Paraku olid need vaid põgusad trepikohtumised. Pealegi lahkus Renate teatrist kuskil aasta pärast filmi valmimist, nii et mina tema vananemist ei näinudki. Kui ma siin näen Lauri (Nebel – toim) ja Kadri (Jäätma – toim) vananemist, siis Renate jäi minu jaoks ikka selliseks, nagu ta oli filmivõtete ajal ligi nelikümme aastat tagasi,» muigab Puura.

«Nii meie teed enam ei ristunudki. 2002. aastal kutsus Imre Sooäär Pädaste mõisa väiksele koosviibimisele filmis osalenud

inimesed, aga kahjuks ka sinna jäi Renate tulemata. Kõik me lootsime, et ta annab endast märku, aga ei midagi. Eks igalhel ole oma elu ja see oli tema valik. Nii ta pööraski oma elus täiesti teise lehekülje. Ta jättis laulmise ja üleüldse kunstitegemise. Eks igalhel meist võivad olla mingid seesmised vajadused, mis sunnivad elu muutma.»

Rääkides Renatest kui näitlejast, küll kui harrastusnäitlejast, ütleb Puura, et Renate mängitud Punapea kuju mõjus puhtalt. «Tal polnud sees mingeid stampe, sest ta polnud ju näitleja, laulnud vaid Estonia kooris. Nii et ta oli ehe ja puhas leht ning selline oli ta ka filmis,» märgib Puura, kel oli Punapead kehastanud Renatega filmis mitu stseeni.

«Aga ega me väljaspool võtteplatsi väga kokku puutunudki. Sest ta elas meist eraldi ühes korteris ning minu mäletamist mööda oli tal Muhumaal kaasas poeg ning vist isegi abikaasa. Ta hoidis väga oma peret.

Ta oli minust kümme aastat vanem, kuigi ma seda üldse ei tajunud. Renate oli nagu liblikas-punapea. Ilus väike suhtlus oli meil. Mäletan, et paar korda tantsisime koos külapidudel,» tõdeb Puura, et Renatet kui inimest ta väga tundma ei õppinudki.

Sulev Nõmmik eelistas Karhut Karismale

Liinat kehastanud Kadri Jäätma, kes koos Timmu ehk Lauri Nebeliga laulab päikeseloojangus «Kui on meri hülgemaal», siis poisiga aida alla poeb ning järgmisel hommikul teatab isale, et on mehele läinud, sest Timmu tuli «õhta meile ja kuldne kuu oli selgas», üllatab sellega, et võtete ajal ta Renatega kokku ei puutunudki.

«Meil polnud koos ühtegi stseeni ja ka elasime Muhus eri majades. Küll kuulsin ma kellegi käest, et meil mõlemal oli kõige väiksem töötasu, mille peale Renate oli justkui minu peale solvunud. Küsimus oli aga selles, et meil kummalgi polnud lavakoolipabereid ja seadus ei teinud vahet, kas sa olid 17aastane kooliõpilane või Estonia koori liige. Paraku reeglid olid reeglid, sa võisid olla ükskõik kui andekas, ilma paberita said sa ikka kõige väiksemat punktitasu,» naerab Kadri Jäätma.

Renate Karhu laulis Estonia teatri kooris alates 1970. aastast, kus ta tegi kaasa nii mõneski lavastaja Sulev Nõmmiku käe all tehtud operetis. Ühel päeval pöördus Nõmmik Renate poole ja kutsus teda filmi «Siin me oleme». «Miks ka mitte,» oli sihvaka aldi vastus. Samale rollile kandideeris ka Katrin Karisma, ent Nõmmik valis Punapea rolli ikkagi Renate, kes võttis

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

ühes oma 14aastase poja ja sõitis Muhumaale Koguva külla filmivõtetetele. «Sellest kujunes väga ilus suvi,» meenutas oma kohtumist Renate Karhuga ajakirjas Stiil 2006. aastal näitleja Kärt Kross. Tema oli ka aasta varem koos režissöörist sõbra Peeter Simmiga viinud Lääne-Virumaal elanud ning avalikkuse eest varju tõmbunud Renatele taastatud filmi DVD.

«Proua Karhu mäletab selgesti filmisuve viimast päeva Muhumaal,» kirjutas Kärt Kross. «Filmisime talus, mille peremees oli Äрни. Ma vist sümpatiseerisin talle, sest ta otsis pidevalt ettekäandeid, et minu tähelepanu püüda. Kätte oli jõudnud ärasõidupäev, kõik teised olid juba bussis, aga peremees Äрни vestis mulle mälestuseks kadakast keppi ning mina ootasin viisakalt. Kui lõpuks bussi jõudsin, irvitasid Nebel, Puura ja Simmermann suure häälega, et teadagi, miks punapea hiljaks jäi – Äрни tegi Punapeale keppi!» muigab Renate,» võib lugeda ajakirjast.

25 aastat tagasi tegi elus kannapöörde

Portaal Elutark toob ära mõne Renate Karhu meenutuse võtteplatsilt. «Filmi tegemine oli lõbus. Nõmmik rääkis hommikul igale näitlejale, mida ta tegema peab, ja töö läks lahti. Tihhti tuli oodata õiget ilma ja päikest. Lia oli suur kuduja, tal oli kartulikotitäis lõnga kaasas ja minu imestamise peale ütles ta, et see kõik läheb kampsuniks. Abel jälle tuli igal hommikul uute naljadega. Kohe, kui võtteplatsile ilmus, läks kõigil tuju heaks. Ta püüdis öösel kala ja magas telgis.»

Kui Renate abikaasa naist Muhumaale vaatama tuli, ütles Abel: «Laena kammi, poiss, ma olen juba kolm päeva kahvliga pead kamminud.»

Filmis pidi Renate palju tuntud näitleja Lia Laatsiga mängima. Pealegi pani Sulev Nõmmik nad kõvasti kaklema. Aga kuidas sa tuntud näitlejat lööma lähed? «Eks ma üritasin siis, aga Lia sai vihaseks ja andis mulle ka tou ära,» meenutas Renate seda seika. Ja siis nende kaklus alles hoo sisse võttis. «Selles kinga-

kontsaloos juhtus mõndaigi, operaatorid said ka oma jao,» meenutab Väino Puura muigamisi. «Ju asi pidi ikka nii naturaalne olema.»

Eesti Telefilmimängufilm «Siin me oleme» vändati 1978. aasta suvel ja esilinastus oli 1979. aasta 1. jaanuaril. Umbes aasta pärast lahkus Renate teatrist. Põhjus oli perekondlik, haige vanonu vajas abi. Nii koliski ta umbes 25 aastat tagasi koos perega maale ning tõmbas oma lauljakarjäärile kriipsu peale.

Kui filmis kehastatud Punapea oli pigem kõrk linnapreili, siis Renatest õhkus soojust ja südamlikkust, võibolla õige pisut ka nukrust. Teatrielust ta puudust ei tundnud, kuid kontsertidel ja teatris käimisest küll. «Olen siin maal täiesti erakuks muutunud, linnaminek on paras ettevõtmine,» pajatab ta maaelu miinustest,» kirjutas ajakiri Stiil 2006. aastal.

